

ditelství v Pišťanech. Z této skutkové podstaty, o níž opřel žal. úřad své rozhodnutí, je viděti, že tu stěžující si pojišťovna ani netvrdila, tím méně prokázala, že by nevyhovění povinnosti, o níž se mluví v § 16, se stalo u st-le zúmyslně nebo z hrubé nedbalosti, nečinila tak ani v odvolání a nečiní ani ve stížnosti. Schází tedy podle toho, co svrchu o § 16 dovozeno, jeden z předpokladů pro postup podle § 16, takže již tím je vyloučena možnost provéstí předpis pojistného podle tohoto paragrafu a rovněž i sankce tam v neprospěch zaměstnavatele stipulované.

Dále nestačí k založení oprávnění pojišťovny k postupu podle § 16 o sobě, že mzdové záznamy jsou vedeny po té či oné stránce nedostatečně, nýbrž musí tu býti nedostatky takové, které znemožňují zjištění mzdy (»takže mzda nemůže býti zjištěna«). Již v odůvodnění I. stolice bylo vysloveno, že ani tohoto předpokladu tu není, ježto pojišťovna sama doznává, že měla k dispozici denní zprávy, vztahující se k denním záznamům, z kterých bez jakýchkoli pochybností, jak vidno z posledního vyjádření pojišťovny, mohla zjistiti potřebná data. V odvolání z výměru I. stolice se k odůvodnění použití § 16 praví, že v přítomném případě jde o nedostatečné plnění zákona, resp. odepření záznamů, v odvolání však není námitek, a to ani po stránce právní, ani po stránce skutkové proti shora cit. odůvodnění I. stolice, recipovanému nař. rozhodnutím, vylučujícím splnění předpokladu § 16, zejména nebylo namítáno ani, že možnost zjištění mezd z j i n ý c h pomůcek nežli z nedostatečně vedených mzdových záznamů nevylučuje použití § 16, ani že pojišťovna nedoznala možnost zjištění mezd. Z pouhé skutečnosti pak, že mzdové záznamy diferují se záznamy určenými pro fin. ředitelství, resp. pro potřebu zaměstnavatelova podniku, nelze ještě usuzovati ani na zlý úmysl nebo na hrubou nedbalost ani na to, že jsou vedeny nedostatečně, neboť do mzdových záznamů patří, jak shora dovozeno, jen pojištěnci, kdežto záznamy určené pro fin. ředitelství, resp. pro potřebu zaměstnavatelova podniku, sledují účel jiný. I jsou všechny námitky stížnosti, které vycházejí z opačného názoru, bezdůvodné.

Nešlo-li tu však o případ § 16, bylo na pojišťovně, aby dokázala správnost dodatečného předpisu pojistného, a to individuálně (srov. nález Boh. A 11.438/1934), neboť jenom v případě § 16 poj. zákona jest uvaleno průvodní břímě na zaměstnavatele ustanovením druhého odstavce tohoto paragrafu, jak svrchu bylo citováno. — — —

Č. 12.873.

S a m o s p r á v a o b e c n í: Soukromoprávní ujednání, podle něhož nájemník nesmí používatí klosetu a vodovodu, nemá vlivu na povinnost platiti poplatek za užívání obecních stok.

(Nález z 22. dubna 1937 č. 12.126/37.)

V ě c: Angel S. v Karlových Varech (adv. Dr. Arnošt Koretz z Karlových Varů) proti rozh. okr. úřadu v Karlových Varech z 21. září 1934 o poplatku za používání obecních stok.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Platebním rozkazem z 30. května 1933 předsal starosta města Karlových Varů vlastníkům domu čp. 373 poplatek za užívání obecních stok na rok 1933 s tím, že na nájemníka Angela S. připadá poplatek 1.320 Kč.

Odvolání Angela S., v němž namítáno, že podle nájemní smlouvy nesmí obecní kanalisace používat, městské zastupitelstvo v Karlových Varech ve schůzi 8. září 1933 zamítlo z důvodu, že podle § 2 platných pravidel o vybírání poplatků za užívání obecních stok v Karlových Varech je předpokladem poplatkové povinnosti skutečnost, že budova je připojena na městskou stoku, tento předpoklad je dán u domu, v němž má st-l najatou místnost, takže celý dům a tudíž i místnost st-lem najatá je podrobena poplatku. Okolnost, že st-l v domě, kde má najatou místnost, nepoužívá ani klosetu ani zařízení pro odtok vody, není ve výběrčích předpisech uvedena jako důvod osvobození od placení poplatku.

Okr. úřad v Karlových Varech zamítl další odvolání nař. rozhodnutím z důvodů I. stolice.

Stížnost podaná proti tomuto rozhodnutí namítá v podstatě, že poplatková povinnost je podmíněna skutečným užíváním obecní kanalisace majitelem nájemního objektu a že proto st-li, kterému nájemní smlouvou používání klosetu a vodovodu v domě je zakázáno, byla uložena neprávem. Stanovisku stížnosti nemohl soud dát za pravdu.

Je sice pravda, že poplatek ve smyslu § 28 obec. fin. nov. se označuje jako náhrada »za užívání zařízení« ... (nebo za jednotlivé úkony). Tím není však ještě řečeno, že poplatková povinnost je podmíněna skutečným používáním dotyčného zařízení. Jsou různá zařízení, na př. vodovod, obecní kanalisace, kde se jednotlivé užívací úkony nedají vůbec kontrolovati a kde tedy možno a nutno uznati »užívání« zakládající poplatkovou povinnost za dáno již tam, kde jest obcí poskytnuta efektivní možnost používat toho kterého obecního zařízení. Názor ten projevil soud již častěji jak ohledně vodného, tak i se zřetelem na poplatky za používání kanalisace. Neodporuje tedy § 28 obec. fin. nov., jestliže § 2 popl. prav. prohlašuje za onu skutečnost, ke které se připíná povinnost platiti poplatek za používání kanalisace, připojení domu na obecní stoky. Neboť tím obec dává majiteli domu, resp. nájemníkům se své strany možnost, aby obecní kanalisace používali; použijí-li této možnosti či ne, závisí na jejich vůli, je však pro otázku poplatkové povinnosti bez významu. Ovšem nebylo by možno poplatek požadovati z nájemního objektu, který — ačkoli je v domě připojeném na obecní kanalisaci — této kanalisace z objektivních důvodů nemůže používat (viz Boh. A 12.626/36). Tohoto případu zde však není. St-l netvrdí, že používání obecní kanalisace z krámu jím najatého z objektivních důvodů nebylo by možné, nýbrž zakládá svůj nárok na tom, že nájemní smlouvou je mu zabráněno používat klosetu a vodovodu. Takové soukromoprávní ujednání není však s to, aby se nějakým způsobem dotklo veřejnoprávní povinnosti vůči obci k placení poplatku, a mohlo by nanejvýše jenom v cestě soukromoprávní býti uplatněno proti majiteli domu.